

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 października 2013 r. w S.

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko Skarbowi Państwa – Zakładowi Karnemu w G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 8 marca 2013 r. w przedmiocie oddalenia wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, sygn. akt I C 962/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Goleniowie oddalił wniosek powoda A. W. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji stwierdził, że brak jest podstaw do ustanowienia dla powoda pełnomocnika z urzędu z uwagi na nieskomplikowany charakter sprawy oraz dotychczasową postawę powoda, który poprawnie redaguje pisma procesowe, nie jest osobą nieporadną a ponadto w toku postępowania Sąd może mu udzielać niezbędnych pouczeń.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód, zaskarżając je – jak wynika z całego wywodu zażalenia - w całości i wnosząc o jego zmianę. Zarzucił, że Sąd nie uwzględnił jego dokumentacji psychiatrycznej oraz nie wziął pod uwagę, iż w pisaniu pism procesowych pomaga mu kolega.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 117 § 2 k.p.c., osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Zgodnie z § 5 w/w przepisu Sąd uwzględni wniosek jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za zasadny.

Sąd II instancji uznał za słuszne stanowisko Sądu Rejonowego, zgodnie z którym, ustanowieniu na rzecz strony pozwanej pełnomocnika z urzędu sprzeciwia się charakter niniejszej sprawy oraz brak nieporadności po jego stronie. Wskazać bowiem należy, iż przedmiot niniejszego postępowania nie jest na tyle skomplikowany, by powód nawet bez profesjonalnego pełnomocnika nie mógł reprezentować w nim swoich racji. Jak wynika z pism wnoszonych przez stronę powodową, jest on zorientowany w przedmiocie sprawy, pisma te zaś są składane terminowo, zawierają stosowne twierdzenia oraz wnioski. Jeżeli przy tym powód, sporządzając pisma, ma możliwość skorzystania z pomocy innych osób, to i ta okoliczność również może być brana pod uwagę i nie świadczy o potrzebie ustanowienia dla

strony profesjonalnego pomocnika z urzędu. Zgodnie z ugruntowanym w tej mierze orzecznictwem samo złożenie wniosku o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego nie obliguje sądu do jego uwzględnienia, chyba że w ocenie sądu udział profesjonalnego pełnomocnika procesowego jest potrzebny. Sytuacja taka może zachodzić zaś wtedy, gdy nieporadność strony prowadzi do tego, że przy faktycznym lub prawnym skomplikowaniu sprawy nie jest ona w stanie wykorzystać prawnych możliwości jej prawidłowego prowadzenia. (vide orzeczenie SN z dnia 2.03.2005 r. III CKN 533/04). Tymczasem taka sytuacja nie zachodzi w przedmiotowej sprawie. Podkreślenia także wymaga, iż powód nie wykazał na obecnym etapie postępowania aby fakt leczenia psychiatrycznego miał wpływać na jego zdolność do samodzielnego uczestniczenia w postępowaniu. Z jedyne go przedłożonego w tej materii pisma (k.49) wynika jedynie, iż powód korzysta z porad psychiatrycznych i zażywa leki natomiast nie wiadomo, na jakiego rodzaju schorzenia cierpi i jaki wywierają one wpływ na jego codzienne funkcjonowanie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Szczecinie - na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. - orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)